

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelser afsagt den 24. februar 1994 af Tribunale amministrativo regionale per il Veneto, anden afdeling, i sagerne D.I.P. SpA mod Comune di Bassano del Grappa, LIDL Italia Srl mod Comune di Chioggia og Lingral Srl mod Comune di Chioggia

(Sagerne C-140/94, C-141/94 og C-142/92)

(94/C 218/10)

Ved kendelser afsagt den 24. februar 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. maj 1994, har Tribunale amministrativo regionale per il Veneto i sagerne D.I.P. SpA mod Comune di Bassano del Grappa, LIDL Italia Srl mod Comune di Chioggia og Lingral Srl mod Comune di Chioggia forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Gælder der ifølge traktatens artikel 30 (kun for så vidt angår sag C-141/94, og traktatens artikel 85 og 86 et forbud mod, at en medlemsstat

- 1) indfører en ordning om fastlæggelse ved planlægning af forretningsnettet, i forbindelse med hvilken der på forhånd udfærdiges fortegnelser over varer, der omfattes af kontingenter, hvorved adgangen til at åbne nye forretninger udelukkes, når markedet efter planernes angivelser må anses for at være tilstrækkeligt forsynet, samt
- 2) indfører en ordning, hvorefter et kollegialt organ, der blandt sine medlemmer tæller repræsentanter for de allerede på markedet etablerede handlende, skal høres såvel på det tidspunkt, hvor planen udformes, som på det tidspunkt, hvor der meddeles autorisation til nye forretninger

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 1. december 1993 af Tribunale amministrativo regionale del Lazio, Tredje Afdeling, i sagen Furlanis Costruzioni generali spa mod Azienda nazionale autonoma strade (ANAS); procestilvarslet: Edilvie srl

(Sag C-143/94)

(94/C 218/11)

Ved dom afsagt den 1. december 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 24. maj 1994, har Tribunale amministrativo regionale del Lazio, Tredje Afdeling, i sagen Furlanis Costruzioni generali spa mod Azienda nazionale autonoma strade (ANAS); procestilvarslet: Edilvie srl forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal bestemmelserne i artikel 1, nr. 20, i direktiv 89/440/EØF ⁽¹⁾, der ændrer det foregående direktiv 71/305/EØF vedrørende fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, fortolkes således, at undtagelsesproceduren for bedømmelse af bud, der fremstår som unormalt lave i forhold til ydelsen — med

udløb i 1992 — gyldigt kan anvendes på a) alle udbudsprocedurer, som faktisk er afsluttet inden denne dato, eller b) alle udbudsprocedurer, som er indledt inden samme tidspunkt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv af 18. juli 1989, som ændrer direktiv 71/305/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, EFT nr. L 210 af 16. 8. 1971, s. 1.

Sag anlagt den 30. maj 1994 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-146/94)

(94/C 218/12)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. maj 1994 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Xenofontas Iataganas, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter EF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget eller meddelt Kommissionen de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktiv 91/687/EØF og 91/688/EØF.
2. Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Direktiv 91/687/EØF ⁽¹⁾ og 91/688/EØF ⁽²⁾, som regulerer visse veterinærpolitimæssige problemer, bestemmer, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre direktiverne i deres nationale retsorden senest den 1. juli 1992. Den Helleniske Republik har endnu ikke truffet disse foranstaltninger, hvorfor Kommissionen nedlægger påstand om, at det fastslås, at den Helleniske Republik har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i henhold til traktaten

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 18.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. maj 1994 af Sozialgericht Berlin i sagen Bahar Kockaya mod Bundesanstalt für Arbeit

(Sag C-154/94)

(94/C 218/13)

Ved kendelse afsagt den 9. maj 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 10. juni 1994, har Sozialgericht Berlin, 53.

Afdeling, i sagen Bahar Kockaya mod Bundesanstalt für Arbeit forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan en tysk statsborgers tyrkiske ægtefælle i henhold til associeringsaftalen mellem EØF og Tyrkiet påberåbe sig artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71⁽¹⁾, også med hensyn til sådanne ydelser, som ikke er fastsat for arbejdsløse arbejdstageres familiemedlemmer, men for de arbejdsløse arbejdstagere selv?
2. Er der tale om en godkendt udrejse før udløbet af fireugersfristen i artikel 69, stk. 1, litra a), andet punktum, i forordning (EØF) nr. 1408/71, når den kompetente stats arbejdsformidlingskontor som følge af fejlagtig rådgivning har meddelt den arbejdsløse, at han ikke længere behøver at melde sig arbejdsløs i den kompetente stat før den planlagte udrejse? Gælder dette også, når udrejsen af grunde, som den arbejdsløse ikke kunne have indflydelse på, først skete efter udløbet af fireugersfristen, og den arbejdsløse på grund af den kompetente stats arbejdsformidlingskontors urigtige rådgivning indtil sin udrejse ikke har meldt sig arbejdsløs hos den kompetente stats arbejdsformidlingskontor og ikke har stillet sig til rådighed for arbejdsformidlinger dér?

⁽¹⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 24. maj 1994 af Audiencia Nacional, afdelingen for straffesager, i straffesagen mod Lucas Emilio Sanz de Lera

(Sag C-163/94)
(94/C 218/14)

Ved kendelse afsagt den 24. maj 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. juni 1994, har Audiencia Nacional, afdelingen for straffesager, i straffesagen mod Lucas Emilio Sanz de Lera forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er det foreneligt med EØF-traktatens artikel 73 B, stk. 1 og 2, sammenholdt med traktatens artikel 73 C, stk. 1, og artikel 73 D, stk. 1, litra b), at det i en medlemsstats retsfor skrifter er fastsat, at en person ikke må forlade statens område medbringende mønter, sedler eller checks udstedt til ihænde haveren uden forinden at have afgivet en anmeldelse, såfremt beløbet overstiger en mio. pta., eller uden at have indhentet en forudgående tilladelse, såfremt beløbet overstiger fem mio. pta., og der — såfremt de nævnte betingelser ikke er opfyldt — kan pålægges strafsanktioner, som også kan omfatte frihedsberøvelse?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan bestemmelserne i traktatens artikel 73 B da påberåbes ved spanske domstole over for den spanske stat eller anvendes ex officio af dem og medføre, at de uoverensstemmende nationale retsfor skrifter ikke kan bringes i anvendelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. april 1994 af Oberverwaltungsgericht Berlin i sagen Georgios Aranitis mod Land Berlin

(Sag C-164/94)
(94/C 218/15)

Ved kendelse afsagt den 25. april 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 16. juni 1994, har Oberverwaltungsgericht Berlin, 5. Afdeling, i sagen Georgios Aranitis mod Land Berlin, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 1, litra c), sammenholdt med litra d), i Rådets forordning af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (89/48/EØF)⁽¹⁾ fortolkes således, at der også er tale om et lovreguleret erhverv i det tilfælde, hvor der ikke findes regler om optagelse og udøvelse af det pågældende erhverv, men den eneste uddannelse hertil er et mindst 4 1/2 årigt studium ved en højere læreanstalt, der afsluttes med et eksamensbevis, således at der i praksis på arbejdsmarkedet er tale om, at erhvervet alene søges og udøves af personer, der har fuldført denne videregående uddannelse?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er titlen Diplom- . . . (her: Geologe) under de i spørgsmål 1, andet led, anførte forudsætninger, samtidig en faglig titel efter direktivets artikel 7, stk. 1, når der ikke findes nogen — anden — lovmæssigt fastsat eller beskyttet faglig titel?

⁽¹⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 26. maj 1994 af Audiencia Nacional, afdelingen for straffesager, i straffesagen mod R. Díaz Jiménez

(Sag C-165/94)
(94/C 218/16)

Ved kendelse afsagt den 26. maj 1994, indgået til Domstolens Justitskontor den 17. juni 1994, har Audiencia Nacional, afdelingen for straffesager, i straffesagen mod R. Díaz